

derfor foretrækker jeg Lovforslagets Bestemmelse om at lægge Ejendomsskyldværdien til Grund, saa har man noget mere fast og reelt at gaa ud fra. Jeg kunde godt have ønsket, at man havde tilstedt en lille Variation fra Skyldværdien, f. Eks. 10 pCt., at man f. Eks. maatte sætte den faste Ejendomsværdi indtil 10 pCt. under Skyldværdien, men saa skulde det vel medføre, at hvis Købesummen var 10 pCt. derover eller mere, saa skulde man ogsaa stemple efter 10 pCt. højere Beløb end Skyldværdien, men jeg kan ogsaa godt acceptere Forslaget, som det foreligger, og vil i hvert Fald foretrække det fremfor det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 27. Stor Forandring tror jeg ikke, det i finansiel Henseende vil gøre, at man gaar over til at stemple efter Skyldværdien. Jeg har set efter i det Hæfte, som Statistisk Bureau har udgivet i Aar om Salg af Landejendomme i Aarene 1905—09, hvordan Forholdet har været mellem Købesummerne og Skyldværdien, og har der set, at Prisen pr. Tønde Hartkorn uden Besætning og Inventar for de Landejendomme, der i det paagældende Femaar ere solgte ved frit Salg, bortset fra Familiesalg, Tvangssalg og Næringssalg, gennemsnitlig har været 6,127 Kr., medens den Vurdering til Ejendomsskyld, der blev foretaget pr. 1. Juli 1909, har givet til Resultat en Gennemsnitspris pr. Tønde Hartkorn af 6,289 Kr., altsaa noget nær den samme Pris. Og ser man paa, at Gennemsnitsprisen for de i 1909 solgte Landejendomme var 6,588 Kr., altsaa ca. 300 Kr. mere pr. Tønde Hartkorn end Ejendomsskylden ved den samtidige Vurdering, tror jeg, man deraf kan slutte, at det gennemsnitlig ikke vil blive dyrere for dem, der sælge Landejendomme, at faa Skyldværdien lagt til Grund i Stedet for Købesummen.

At Checkstemplet efter Ændringsforslag Nr. 45 skal udgaa, er tiltraadt af et Medlem af min Gruppe, men ikke af de øvrige tre Medlemmer og mig. Jeg skal dog erkende, at det muligvis er lovlig tidligt at beskatte dette lette Betalingsmiddel, og at en Beskatning maaske kunde hemme Brugen af Checks noget, og jeg erkender, at det i hvert Tilfælde er heldigt, at dette Betalingsmiddel bliver mere brugt; men paa den anden Side synes jeg nok, at naar man kan have en Checkskat i de store Kulturlande, som vi saa tidt henvises til som lysende Eksempler for os at følge, kunde det vel heller ikke være helt galt, om vi ogsaa havde en Checkskat.

Jeg tror i ethvert Tilfælde, at det Argument, som den ærede Ordfører blandt andet anførte til Gunst for, at gaa bort fra den, at det vilde have Betydning for Pengepostbudenes Liv og Lemmer, kan der ikke tillægges megen Vægt; men mine Meningsfæller og jeg modsætte os under de foreliggende Forhold ikke, at Checkskatten gaar ud, saa meget mindre som det følgende Ændringsforslag Nr. 46 til § 108 giver fuld Valuta for Tabet af Checkskatten ved Forhøjelse af Lotteristemplet, og naar man har Valget imellem at faa en vis Indtægt enten gennem Checkstemplet eller gennem en Forhøjelse af Lotteristemplet, foretrække vi det sidste.

Endnu skal jeg af Ændringsforslagene kun omtale Nr. 67 til § 153, som er stillet af et Mindretal. Det gaar ud paa at give Moderation for Paategninger paa Obligationer, der ere oprettede før den nye Lovs Ikrafttræden. En saadan Moderation vil være rimelig og billig. Det er muligt, at det ikke er udtrykt helt klart i Ændringsforslaget, hvad Meningen er, men i saa Fald kan det blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse. Tanken i Ændringsforslaget tror jeg er rigtig, og jeg skal derfor anbefale det.

Saa skal jeg endnu gøre en Bemærkning med Hensyn til Statens Ansvar for Tinglæsning. Jeg udtalte mig ogsaa herom ved Sagens første Behandling. Ikke mindst naar vi nu gaa til at forøge Statens Indtægter ved Handel med og Omsætning af faste Ejendomme og Prioritering af dem, vil det være rimeligt og billigt og naturligt, at man ogsaa paalægger Staten det fulde Ansvar for, at Tinglæsningen af Dokumenterne virkelig er i Orden, saaledes at Staten, hvis den ikke er i Orden, har Erstatningspligt, naturligvis med Regres til vedkommende Embedsmænd. Denne Sag har været omtalt i Udvalget, og jeg har den Opfattelse, at der var megen Stemning for den, men da den ikke sorterede under Finansministeriet, og Tiden var saa knap, kunde der ikke blive Lejlighed til nu at komme nærmere ind paa den, men mine Partifæller og jeg forbeholde os at komme tilbage til denne Sag ved anden Lejlighed.

I øvrigt skal jeg anbefale de Forslag, hvoraf jeg staar som Medforslagsstiller, og tillige Lovforslagets videre Fremme.

Birch: Som Ordfører for nogle Mindretal skal jeg tillade mig at motivere de Ændringer, disse Mindretal have stillet. Den første er desværre kun stillet af mig